



**SCRIPT
PRO**

SYNOPSISY FINAŁOWYCH PRAC

Konkurs scenariuszowy SCRIPT PRO 2024

DALEJ JEST NOC

Scenariusz: Damian Kocur

KATEGORIA FILM

Tomasz (37) mieszka blisko Białoruskiej granicy. Jako członek lokalnej jednostki OSP jest szanowanym członkiem wiejskiej społeczności. Tomasz ma rodzinę, żonę Anię (35) i córkę Nikolę (5).

Wakacje. Ania z Nikolą wyjeżdżają nad morze. Nie są to zwykłe wakacje, a czas próby zagrożonego uzależnieniem Tomasza małżeństwa. Tomasz zostaje w domu sam. Wraz ze swoim kolegą i wspólnikiem Krzyśkiem (38) wykorzystują samotność starych ludzi zamieszkujących opustoszałe, podlaskie wsie. Pomagają im dostarczając zakupy, cel jednak jest jeden - biorą „pod opiekę” ludzi będących w ostatnich latach życia, licząc, że budując z nimi więź przekonają do przepisania na siebie domów.

Po jednej z nieudanych transakcji sprzedaży jednego z domów, Tomasz z Krzysztofem idą na polowanie. Tomasz strzela, przypadkowo rani człowieka. Ze strachu Tomasz nie mówi o tym Krzysztofowi. Wraca do lasu, zabiera mężczyznę, a następnie opiekuje się nim, mając świadomość, że sam doprowadził do wypadku w dodatku nie mając pozwolenia na broń z której padł strzał. Tomasz wie, że powiadomienie służb to automatyczne odestanie uchodźcy, ale również kłopoty dla niego samego.

Między uchodźcą z Iraku o imieniu Seyyed a Tomaszem tworzy się więź. Historia Seyyda wzbudza w Tomaszu współczucie. Początkowe prośby Seyyeda o pomoc w przedostaniu się do Niemiec zmieniają się jednak w presję. Tomasz staje się zakładnikiem tej sytuacji, czując się coraz mniej bezpiecznie we własnym domu. W czasie nieudanej próby przemytu Seyyeda, Tomasz by ratować siebie i Seyyeda sięga po alkohol. Ania podejrzewa Tomasza o powrót do nałogu, Tomasz czuje, że zaczyna tracić rodzinę. Pod wpływem presji uchodźcy, który staje się coraz bardziej roszczeniowy, Tomasz, by pozbyć się problemu i odzyskać rodzinę zabija i tak „nieistniejącego” człowieka.



Damian Kocur - reżyser, scenarzysta i operator. Jego debiutancki film „Chleb i sól” miał swoją światową premierę w sekcji Orizzonti Festiwalu Filmowego w Wenecji w 2022 roku, zdobywając Nagrodę Specjalną Jury, a jego najnowszy film krótkometrażowy „AS IT WAS” był nominowany do Złotej Palmy w Cannes 2023. Obecnie doktorant w łódzkiej Szkole Filmowej.

ZRÓB MI ŹLE

Scenariusz: Maria Wider

KATEGORIA FILM

Ala, 35-letnia przewodnicząca wycieczek z Warszawy, to na pierwszy rzut oka młoda, wyzwolona kobieta, która żyje tak jak lubi, bez zobowiązań, sypia z kim chce i kiedy chce. Dopiero z czasem można odnieść wrażenie, że pod maską pozbawionej sentymentów „party girl”, kryje się jakiś mroczny sekret... Sytuacja komplikuje się, kiedy podczas pogrzebu swojej matki Ala poznaje Kubę, organistę z małego miasteczka, z którym zaczyna łączyć ją coś więcej niż tylko przygodny seks. W miarę jak między parą rozwija się uczucie, zaczynają wychodzić na jaw problemy, z którymi zmagają się główna bohaterka.

Okazuje się, że jest ona uzależniona od seksu i tylko kompulsywne spotkania z obcymi mężczyznami przynoszą jej chwilową ulgę w psychicznym cierpieniu. Dopominający się zaspokojenia natóg w końcu odsuwają ją od Kuby i popychają do coraz bardziej autodestrukcyjnych działań. Kiedy po serii niebezpiecznych spotkań z przypadkowymi mężczyznami, bohaterka trafia pobita do szpitala, jest to dla niej moment graniczny, po którym podejmuje decyzję, że chce odmienić swoje życie. Musi w tym celu skonfrontować się ze swoją przeszłością i otwarcie przyznać się do nałogu, nie tylko przed innymi, ale przede wszystkim przed sobą samą... Jednak czy uda jej się odzyskać ukochanego mężczyznę.



Maria Wider - absolwentka psychologii UJ, reżyserii w Gdyńskiej Szkole Filmowej, Szkoły Wajdy oraz Atelier Scenariuszowego. Jej filmy krótkometrażowe „We mnie”(2019), „Gęś”(2021) i „Starsza pani szuka” (2023) były nagradzane na wielu festiwalach.

JAROCIN '84

Scenariusz: Przemysław Jurek

KATEGORIA FILM

Ostatnia sobota lipca 1984 r., Wieluń, Osiedle XXX-lecia PRL; ciepły, przyjemny wieczór. W pobliżu boiska piknikują na kocu - nieśmiała, utalentowana plastycznie ULKA (16 l.) oraz jej przyjaciółka EWKA (16 l.), pewna siebie „chłopczyca”. Dziewczyny słuchają z radiomagnetofonu Listy Przebojów Programu Trzeciego i zerkają z ostentacyjną wzgardą (to Ewka) oraz skrywaną fascynacją (to Ulka) na grupkę swoich czterech znajomych z osiedla: trzech punków z JARKIEM (17 l.), „zdolnym leniem” na czele, z którym rywalizuje bezczelnie wygadany GRZESIEK (17 l.), świeżo upieczony fan metalu. Nastoletnie uniesienia obie strony kamuflują skutecznie czerstwymi żartami - dla punków dziewczyny to „dyskomutki”, dla dziewczyn punki i metalowcy to skończeni kretyni.

Jarek podoba się Ulce, ale nastolatka ma w tej chwili ważniejsze sprawy na głowie. Marzyła o liceum plastycznym, ale rodzice postali ją do „ekonomika”, w efekcie skończyła pierwszą klasę na samych trójkach. Jej starzy – nauczyciele fizyki (matka) i matematyki (ojciec) - są na nią wściekli i w wakacje trzymają córkę na krótkiej smyczy. Tego właśnie wieczoru Ula dowiaduje się, że 1 sierpnia wyjedzie do Wałcza, do ciotki anglistki, którą zresztą ledwie zna, by całe dwa tygodnie spędzić z nią na szlifowaniu języka.

Ulka jest załamana, ale nie umie się przeciwstawić rodzicom, zwłaszcza chłodnej, toksycznej matce. W pociągu do Wałcza orientuje się ze zgrozą, że jest to skład przejeżdżający przez Jarocin, pełen młodzieży zdążającej na słynny festiwal rockowy. Do Jarocina wybierają się także jej koledzy z osiedla – pech chce, że dosiadają się właśnie do niej. Jarek prowokuje ją i zachęca półżartem do tego, by wysiadła po drodze w Jarocinie i „zerwała się” na festiwal, na przekór

rodzicom. Ulce nie mieści się to w głowie. Jarek jednak nie odpuszcza, kradnie Ulce zeszyt, w którym ta ma swoje rysunki techniczne (projekty mebli) oraz – co gorsza! – portrety Jarka. Ulka wybiega na peron w Jarocinie, chce dopaść Jarka, ale ten znika w tłumie festiwalowiczów, Ulka słyszy tylko z daleka, że chłopak będzie czekał na nią wieczorem pod główną sceną, przed koncertem Dezertera. I że do zeszytu nie zajrzy. Przerażonej kompromitacją Ulce ucieka pociąg, dziewczyna siłą rzeczy zostaje więc w Jarocinie i próbuje sobie poradzić w nieznanym i budzącym lęk okolicznościach.

Milicjanci jej nie pomogą, zabiegani organizatorzy festiwalu również. Zakłócenia na linii uniemożliwią telefoniczną rozmowę z ciotką. Zdesperowana Ulka da więc ogłoszenie w radiowęźle festiwalu; tak też nie dotrze do Jarka, ale pozna WIOŁKĘ i MAGDĘ (po 18 l.), fanki zespołu Siekiera z Puław, który zmierza właśnie do Jarocina na konkurs młodych kapel. Ulka – przekonana, że Jarek przejrzał zeszyt i że jest już w jego oczach kompletnie spalona - będzie chciała wyjechać z miasta autostopem; to też się jej nie uda. Zostanie więc w Jarocinie na noc, pozna muzyków Siekiery i w akcie rozpaczy po raz pierwszy się upije. Rano po drodze na dworzec zostanie przypadkowo zatrzymana przez milicję wraz z Krzysztofem Skibą, rozrzucającym w mieście antypaństwowe ulotki. Nie trafi jednak do aresztu, życzliwy jej sierżant MO postanowi przetrzymać ją na komisariacie aż do momentu, gdy odbierze ją ktoś dorosły. Ulka nie znajdzie odwagi, by zadzwonić do rodziców. Powiadomi więc... rodziców Ewki, którzy odpoczywają w Łagowie. Ci przyjadą po nią wraz z Ewką.

Ulka, Ewka i jej rodzice spędzą noc w szkole zamienionej na festiwalowy internat. Następnego dnia postanowią (z inicjatywy Ewki) na spokojnie pooddychać atmosferą festiwalu. To „oddychanie” zaprowadzi je na plenerowy występ zespołu Izrael, gdzie Ewka po raz pierwszy zapali marihuanę. Chwila dobrej zabawy skończy się dla niej długim epizodem lękowym, zrozpaczona Ulka będzie musiała się o nią zatroszczyć.

Przeczołgana ostatnimi wydarzeniami Ulka pójdzie w końcu wraz z Wiołką i Magdą na występ Siekiery na głównej scenie festiwalu. Tam spotka Jarka, który – już zawstydzony swoim wybrykiem – odda jej zeszyt, zapewniając, że naprawdę go nie otworzył. Niestety, ktoś przypadkiem wytrąci Ulce zeszyt z rąk i cenny brulion wpadnie w sam środek tłumu, gdzie zostanie zdeptany na strzępy przez obutych w ciężkie glany punkowców. Wtedy Ulce będzie już wszystko jedno. Pocałuje zdumionego Jarka w usta i desperacko wskoczy w gigantyczne pogo pod sceną. To będzie dla niej jak katharsis. Gdy dziewczyna wróci do domu, będzie już kimś zupełnie innym. Ostro postawi się rodzicom i wymusi na nich przeniesienie jej do liceum plastycznego. A potem, w wolnej chwili, być może pójdzie z Jarkiem na randkę. Ale to również na własnych warunkach!

Równoległe do historii Ewki toczy się historia wyjazdu zespołu Siekiera na festiwal i historia pobytu w Jarocinie Jarka i jego wieluńskich kolegów. W Siekierce trwa ostry konflikt na tle ambicjonalnym między wokalistą BUDZYM (20 l.) a liderem kapeli DZWONEM (21 l.), wśród chłopaków z Wielunia – o przywództwo w stadzie między Jarkiem i Grześkiem. Oba spory – mimowolnie, intuicyjnie – rozwiąże właśnie Ulka. I choć nie zostanie „punkową”, wróci do Jarocina za rok. Trochę z Jarkiem, a trochę osobno – ale to już zupełnie inna historia...



Przemysław Jurek – ur. w 1975 r., dziś głównie scenarzysta, niegdyś satyryk i dziennikarz. Współpracował m.in. z „Gazetą Wyborczą”, dziennikiem „Polska”, Onetem oraz „Przekrojem”. Współautor scenariusza do filmu „Gotowi na wszystko. Exterminator”. Scenarzysta seriali „Singielka”, „Druga szansa”, „39 i pół tygodnia”; od kilku lat w scenariopisarskiej ekipie „Barw szczęścia”. Zwycięzca czwartej edycji „Trzech Koron – Małopolskiej Nagrody Filmowej”, zesztoroczny finalista konkursów Wyobraź Sobie oraz Script Wars. Pięciokrotny jak dotąd finalista konkursu Script Pro. Polonista. Absolwent Krakowskiej Szkoły Scenariuszowej. Mieszka we Wrocławiu.

BOŻA ŁASKA

Scenariusz: Joanna Didik

KATEGORIA FILM

URSZULA (42) mieszka w małym miasteczku na granicy polsko – niemieckiej, gdzie wraz z mężem JAKUBEM (40) są członkami aktywnie działającej Wspólnoty katolickiej.

Niedawno zmarła chorująca od wielu lat matka Urszuli, którą się opiekowała i kobieta może w końcu poświęcić uwagę budowaniu własnej rodziny. Urszula od dłuższego czasu stara się z Jakubem o dziecko i w końcu zachodzi w trójczą ciążę. Pewnego dnia, Urszula dostaje w pracy krwotoku. Trafia do pobliskiego niemieckiego szpitala, gdzie lekarze diagnozują ciężką wadę ciąży. Prognozują, że szansę na przeżycie ma tylko jeden z płodów, jednak, aby tak się stało lekarze muszą wykonać zabieg selektywnego zamknięcia pępowin dwóch śmiertelnie chorych płodów. W przeciwnym razie, powikłanie może postępować i zagrozić życiu zdrowego dziecka.

Urszula wątpiąc w słuszność diagnozy, odmawia zabiegu i konsultuje się z lekarzem Wspólnoty - PROF. FILBRANTEM (65). Jego opinia, że wada u dzieci może się cofnąć i wszystkie mają szansę dożyć porodu, a ewentualne powikłania u dzieci można będzie leczyć, daje jej ogromną nadzieję. Pełna determinacji rzuca się w swoje obowiązki, bardzo dba o ciążę wierząc, że razem z mężem pokonają wszelkie trudności. Jednak Jakub nie podziela optymizmu Urszuli, bardzo martwi się o jej życie i zdrowie. Po kilku tygodniach Urszula zaczyna odczuwać dolegliwości, które musi ponownie skonsultować z prof. Filbrantem. Po badaniu lekarz wydaje skierowanie do hospicjum perinatalnego. To dla Urszuli potężny szok. Profesor tłumaczy, że nie wszystko poszło zgodnie z planem i choć w sprawie ciąży nic nie jest jeszcze przesądzone, sugeruje jej konsultację z ośrodkiem.

Lekarze z hospicjum stwierdzają, że choroba płodów postępuje. Para musi być gotowa na ewentualną stratę ciąży. Urszula doświadcza ogromnego lęku i niepewności, a Jakub desperacko próbuje ją przekonać do zabiegu ratowania życia i zdrowia tego dziecka, które mogą. Urszula nie potrafi zdecydować o życiu i śmierci własnych dzieci. Przeżywa załamanie i rozpacz. Podczas spotkania Wspólnoty, kobieta wybucha gniewem. Ma żal do Boga, że jej nie pomógł i nie uzdrowił dzieci. Wzburzona ucieka do lasu, w złości dotyka swojego brzucha i nagle nie czuje już żadnych ruchów dzieci. Wpada w panikę i przerażenie, że straciła je wszystkie. To moment kiedy dociera do niej, że nie może powierzyć nikomu swojej własnej decyzji i losu. Jedzie do szpitala i decyduje się na zabieg ratujący zdrowe dziecko. Sytuacja jest trudna, ale lekarze walczą o jego życie.

Kilka miesięcy później Urszula rodzi zdrową córkę- Jagodę. Mimo narodzin Jagódki, Urszula nie umie pogodzić się z podjętą decyzją i stratą dwójki dzieci. Cierpi. Zszokowana reakcją Wspólnoty, która nie znając prawdy, uznaje niemowlę za cud, a ją za świętą, postanawia przystąpić do spowiedzi. Przyznaje się księdzu do zabiegu, ale nie decyduje się powiedzieć prawdy Wspólnocie – targanej przez własne lęki i głęboko potrzebującej cudu by przetrwać trudne chwile. Czy ma prawo go im odbierać? Ostatecznie, Urszula i Jakub wraz z córeczką opuszczają Wspólnotę. I choć nadal ich wiara jest silna, wiedzą już, że chcą wychować Jagódkę samodzielnie, budując wszystko od nowa.



Joanna Didik - absolwentka Wydziału Chemii na Uniwersytecie Łódzkim oraz Studium Scenariuszowego przy Szkole Filmowej w Łodzi. Scenarzystka filmów i seriali telewizyjnych ("Na Wspólnej", "Barwy szczęścia"). Członkini Gildii Scenarzystów Polskich i Stowarzyszenia Filmowców Polskich, od roku 2022 członkini Zarządu Koła Scenarzystów SFP.

MAMA AGENT

Scenariusz: Małgorzata Wardyn

KATEGORIA FILM

Film opowiada historię Ewy - 38 letniej, zwyczajnej kobiety w stylu „matki Polki”, dla której rodzina jest najważniejsza. Pracowity i wierny mąż, ambitna trójka dzieci, uczciwa praca oraz co niedzielna wizyta w kościele wypełniają jej cały świat... Jednak w pewnym momencie okazuje się, że nadmiar obowiązków i wieczne zabieganie spowodował to, że Ewa nie zauważa tego, że idealny obrazek ma rysy, a w zasadzie składa się z wielkich pęknięć, a ona, pomimo poświęcenia nie radzi sobie ... syn jest dilerem, córka zarabia na eksponowaniu swoich wdzięków, a mąż przestał już zabiegać o seks, bo znalazł sobie kochankę. Jest jeszcze najmłodsze dziecko - 6 letni Kajtek, który pośród tego wszystkiego jest najbardziej zagubiony i pominięty. Ona sama, poświęcając się bezgranicznie dzieciom, mężowi, chorej na demencję matce tłumi własne potrzeby – bycia atrakcyjną, zauważaną i docenianą.

Trwanie w rutynie i powolna degradacja trwałaby pewnie w najlepsze, gdyby nie polska policja. Splot nieoczekiwanych okoliczności zderzył ze sobą Ewę oraz inspektora Kroka - policjanta służbistę, który jako jeden z niewielu opiera się korupcji i nie może znaleźć odpowiedniej osoby do akcji, która ma na celu schwywanie najbardziej nieuchwytnego polskiego gangstera uwikłanego w międzynarodową intrygę przemytu broni biologicznej.

Krok dostaje od Szefa ostatnią szansę, by schwytać Bliźniaków. W przeciwnym razie sprawa zostaje skierowana do Interpolu, którego władze uważnie przyglądają się polskim organom policji, a on zostanie zdegradowany do poziomu prywatnego ochroniarza. Widząc, że dla Ewy najważniejsza jest rodzina i, że jest w stanie zrobić dla niej absolutnie wszystko Krok podejmuje najdziwniejszą decyzję w swoim życiu: proponuje Ewie, aby została tajną agentką. Ewie w podjęciu decyzji pomagają policyjne nagrania pokazujące jej „kawa na ławie”, że rodzina jest w poważnym niebezpieczeństwie - grozi im kurator i rodzina zastępcza.

Uratowanie rodziny jest elementem transakcji związanej z ekscentrycznym inspektorem Krokiem. Przez czas policyjnego szkolenia, Ewa poznaje świat kryminalny, o którego istnieniu dotychczas nie miała pojęcia. Nabiera motywacji i przekonania co do słuszności swojej misji. Dodatkowo stopniowo odkrywa w sobie zupełnie inną kobietę niż ta, którą była. Wrzucenie na głęboką wodę oraz mierzenie się ze swoimi słabościami powoduje to, że z matki Polki staje się powoli kimś zupełnie innym... Nabiera większej pewności siebie, zmienia swój image (zaniedbanej „męczennicy”) i staje się seksowną, zdeterminowaną i pewną siebie kobietą. Swoistym leitmotywnym staje się dla niej hasło „to dla rodziny”, które pozwala jej pokonywać kolejne bariery i opory. Pierwotnie Ewa miała posłużyć w akcji jako podstawiona jednemu z najbardziej niebezpiecznych rosyjskich gangsterów pokojówka. Jednak splot okoliczności sprawia, że znajduje się w samym centrum akcji i musi zastosować cały szereg zdolności, których uczyła się na kursie „na wszelki wypadek”.

Zwyczajna kobieta, typowa Matka Polka kontra wyrachowani gangsterzy to pojedynek, w którym Ewa potrzebuje czegoś szczególnego, aby uratować siebie, rodzinę, a także twarz polskiej policji. Okazuje się, że poza szkoleniem niezbędnymi umiejętnościami był swego rodzaju multitasking, który uprawiała od lat jako żona, matka, a dawniej też kochanka. Spryt (konieczny przy wychowywaniu trójki dzieci) połączonej z wytrwałością i przeświadczeniem, że nie ma sytuacji nie do rozwiązania i tego, że nie można nigdy się poddawać pozwalają Ewie odnieść ostateczne zwycięstwo. Dzięki niej złoczyńcy zostają ujęci, a dzieci i mąż zaczynają patrzeć na nią w zupełnie inny, nowy - lepszy sposób.



Małgosia Wardyn - scenarzystka, ekonomistka, plastyczka oraz tancerka. Absolwentka kierunku Scenariopisarstwo w AMA FILM ACADEMY. Z wykształcenia jest profesorem nauk ekonomicznych. Pochodzi z Wilna. Aktualnie pracuje nad scenariuszem filmu pt. „Lekcja latania” o podziemnym świecie młodych Polaków pozostałych w totalitarnym systemie Litewskiej SRR po II WŚ oraz biograficznego dramatu o życiu i dorobku Josepha Schumpetera - twórcy współczesnego kapitalizmu oraz wizji jego upadku (pt. „Kapitalista”).

OZON

scenariusz: Piotr Hadyna

KATEGORIA FILM

Absolwent psychologii, MATEUSZ (27), pracuje jako czyściciel miejsc po zgonach w firmie „Nadzieja”, żeby optać czteroletnią specjalizację oraz własną psychoterapię. Chce otworzyć prywatny gabinet. Tak przynajmniej wmawia kolegom, bo w rzeczywistości wszystkie kursy i staże ma już zakończony, a mimo to nadal zbiera mózgi z podłogi.

Pewnego dnia dostaje zlecenie posprzątania mieszkania po samobójcy, którym okazuje się być jego dawny przyjaciel z poprawczaka, Łysy. Nikt z rodziny nie zgłasza się po ciało, dlatego postanawia pomóc bliskiej sąsiadce zmarłego, WERONICE (25), zdobyć odpowiednie dokumenty i zorganizować pochówek. Dziewczyna nie wierzy, że Łysy odebrał sobie życie, bo miał zaraz otwierać food trucka. Oboje rozpoczynają prywatne śledztwo, w trakcie którego zbliżają się do siebie. Wszystkie tropy prowadzą do zakładu poprawczego, gdzie Mateusz spędził całą młodość. Konfrontacja z głęboko zakopanymi lękami przywraca go do życia – rozstaje się z kombinezonem czyściciela, żeby otworzyć gabinet oraz zdobywa serce Weroniki – ale pozostawia bolesną skazę na moralności.



Piotr Hadyna - absolwent scenariopisarstwa na PWSFTviT w Łodzi, edytorstwa oraz filmoznawstwa UJ. Laureat I miejsca w konkursie Wyobraź Sobie oraz zdobywca Stypendium Scenariuszowego Fundacji Rodziny Staraków (2022). Laureat głównej nagrody na Script Pro (2020). Finalista Script Pro (2023) i Script Wars (2020). Wyróżniony w konkursie scenariuszowym 8. edycji festiwalu Script Fiesta (2019). Współautor scenariusza do filmu krótkometrażowego "Misie polarne", który zdobył nagrody na 48. Festiwalu Polskich Filmów Fabularnych w Gdyni oraz na 63. Krakowskim Festiwalu Filmowym.

PIES GALICYJSKI

scenariusz: Stanisław Drygiel

KATEGORIA FILM

Luty 1846. Ostatni rok trwania pańszczyzny w Galicji. W lesie trwa polowanie. Chłopski naganiec idą tyralierą, płosząc zwierzynę; przed nimi biegną psy; na końcu zaś spacerują dziedzice. Docierają do rzeki. Muszą przepłynąć na drugą stronę. Żeby nie zmoczyć butów, ziemianie proponują przeprawę na plecach chłopów. Szlachcice wchodzą więc na chłopskie plecy. Na Jana, czyli młodego chłopca o pomnikowej urodzie wdrapuje się pan Tadeusz, czyli lokalny dziedzic. Jan pokornie przenosi Tadeusza przez rzekę. To ich pierwsze spotkanie. Jan jest gejem mieszkającym w dziewiętnastowiecznej wsi. Ukrywa swoją tożsamość i sam jej nie rozumie. Poddaje się prawom pozbawionego godności świata, wychodząc z założenia, że „trzeba ino milczeć i cierpieć”.

Wykonuje więc pokornie pańszczyźniane prace, dusi w sobie swoje niezrozumiałe upodobania seksualne i często upija się w wiejskiej karczmie wraz ze szwagrem Antkiem, w którym się sekretnie podkochuje, oraz z ojcem – Wojciechem. Wojciech jest człowiekiem charyzmatycznym i mającym u gromady postuch, który poświęca się urzędowej walce

z dworem o poprawę życia chłopów. We wsi bowiem wrze i coraz więcej wskazuje na to, że chłopci zamierzają upomnieć się o swoją godność. Pewnego razu pan Tadeusz przybywa do karczmy, gdy trwa tam chłopska impreza. Upija się, a w drodze powrotnej zasypia w śniegu. Odnajdują go Janek z Antkiem. Antek chce pastwić się nad znienawidzonym dziedzicem. Janek z kolei zamierza odprowadzić go do dworu. Kiedy Antek próbuje nasikać na dziedzica, Jan atakuje go i rozpoczyna bójkę. Podczas „zapasów” Janek dostaje erekcji. Antek to zauważa i z obrzydzeniem od niego ucieka.

Tymczasem pan dziedzic się budzi. Janek odprowadza go do dworu. Spacerują razem. Dziedzic pyta go o imię. Następnego dnia wzywa go do dworu. Na wezwanie dziedzica chłop pojawia się we dworze i wkracza w świat zamożnych, energicznych szlachciców, gdzie okazuje się, że Tadeusz chce namalować jego portret. Odtąd cham i pan spotkają się regularnie, by pracować nad obrazem. Janek nieśmiało wchodzi w sekretną relację. Boi się uczuć, które zaczynają w nim wzbierać w obecności Tadeusza, oraz zakazanego, dworskiego świata, w którym niechętnie patrzy na niego żona jaśnie pana – Apolonia. Obawia się, że znajomość skończy się kolejnym upokorzeniem. Tymczasem ojciec Janka prowadzi urzędową walkę z dworską administracją o złe opodatkowanie pańszczyzny.

Budując sekretną relację z dziedzicem, Janek oddala się od swoich krewnych i ich spraw. Pewnego dnia Tadeusz zabiera Janka do stajni. Sadza go na swoim koniu i uczy jeździć. Po tym doświadczeniu zbliżają się i Janek czuje, że intencje Tadeusza są szczerze. Janek utożsamia się coraz mocniej z pańskim światem. Wybiera się z Tadeuszem na spacer, podczas którego dochodzi do pierwszego pocałunku. Po pocałunku szczęśliwy jak nigdy Janek powraca do wsi. Tam jednak zostaje zaatakowany przez krewnych, którzy są źli na jego relację z dziedzicem. Podczas awantury ojciec wyrzuca syna z domu. Nie wiedząc, co zrobić, Janek ucieka nocą do dworu.

Tadeusz przyjmuje go pomimo protestów żony. Janek otrzymuje swój pokój. Ma odtąd mieszkać z dziedzicami. Kładzie się w łóżku i aż nie może uwierzyć w to wywyższenie. Lecz nocą odwiedza go Tadeusz i próbuje z nim uprawiać seks. Janek się opiera, więc Tadeusz bierze go siłą. Po gwałcie uczucie poniżenia wraca. Janek snuje się odtąd po dworze, unika Tadeusza i próbuje wieść niby pańskie życie, choć wie, że nie należy do tego świata. Kolejnej nocy upija się i w gniewie niszczy dworski fortepian. Następnego dnia winą za to obarcza Antka. Antek zostaje rozebrany do naga i pobity kijami.

Tymczasem wściekła na romans męża Apolonia chce wyrzucić Janka z domu. Zaprasza więc krewnych w odwiedzin. W obliczu przyjazdu innych dziedziców, Tadeusz odnajduje Janka i informuje go, że musi wrócić do wsi, żeby ich romans nie wyszedł na jaw. Łamie mu tym samym po raz kolejny serce. Janek powraca do wsi. Chce wrócić do swoich krewnych, ale jest już za późno. Chłopi go wypędzają. Jednocześnie Janek widzi, że przygotowują się do zemsty na dworze, za to, co spotkało Antka. Odtrącony, powraca do dworu, gdzie przyjechali już krewni Tadeusza (ci sami, którzy byli na początku na polowaniu). Janek pojawia się w jadalni i zaczyna udawać służącego. Doznaje upokorzeń ze strony jaśniepaństwa. Widząc to, Tadeusz odważa się, by stanąć w jego obronie. Publicznie przyznaje, że Janek jest człowiekiem i zasługuje na szacunek. Potem wyprowadza Janka z jadalni. Idą razem do malarskiej pracowni. Obejmują się.

Równocześnie rozpoczyna się atak na dwór. Chłopi wdzierają się do środka. Dziedzice krzyczą w chaosie. Rozpoczyna się rzeź. Janek ukrywa Tadeusza w kominie w sypialni. Wbiegają tam chłopci w zakrwawionych płótniankach, z Wojciechem na czele. Biją Janka i pytają, gdzie Tadeusz. Janek ostatecznie zdradza im kryjówkę Tadeusza, żeby uratować swoje życie. Chłopi podpalają komin pod Tadeuszem. Dziedzic umiera, spalony żywcem. Chłopi odchodzą, a Janek wpatruje się w ogień. Wrzaski Tadeusza ustają. Janek zdejmuje dworską koszulę i ciska ją w ogień. Jego oczy zapalają się gniewem. Wychodzi na dworski korytarz, gdzie panuje rewolucyjny chaos. Niszczy zegar szafkowy. Dotacza do rewolucji. Mija jadalnię, w której chłopci piją drogie alkohole, podczas gdy ocalali dziedzice leżą pod stołem, u ich stóp. Idzie dalej. Przy drzwiach widzi młodego szlachcica, który wygląda prawie tak samo, jak on. Janek atakuje go i zdiera mu koszulę z piersi.



Stanisław Drygiel - urodzony w 1998 roku. Ukończył historię na Uniwersytecie Gdańskim i Studium Kreatywnego Pisania w Collegium Civitas w Warszawie. Obecnie studiuje scenariopisarstwo w Łódzkiej Szkole Filmowej. Pracował jako scenarzysta przy developmencie serialu historycznego dla Laniakea Pictures oraz przy developmencie filmu grozy dla Amondo Films.

ŚWIĘTE PRAWO

scenariusz: Bartosz Kruhlik

KATEGORIA FILM

Współczesność. Zima. W przejętej przez prywatnych inwestorów, warszawskiej kamienicy, mieszkańcy z pomocą aktywistów ogłaszają strajk głodowy, skarżąc się na barbarzyńskie praktyki nowych właścicieli budynku. Media w większości bagatelizują temat. Na miejscu zjawia się tylko jedna stacja telewizyjna, a w raz z nią, warszawski biznesmen, współwłaściciel budynku, próbujący mediować z mieszkańcami.

W tym samym czasie, jeden z mieszkańców, Michał Matys, 40 letni ochroniarz dorabiający nocami na taksówce, szykuje się do pracy. Przekomarza się z córkami, rozmawia z żoną, która wydaje się dziwnie spięta. Matys widząc zbiegowisko na dziedzińcu, dołącza do mieszkańców. Sytuacja pomiędzy biznesmenem a mieszkańcami eskaluje coraz bardziej. Pyskówka przeradza się w przepychankę, podczas której mieszkańcy z Matysem na czele, uprowadzają biznesmena i jego pracownicę, pod pretekstem pokazania przed kamerami w jakich warunkach muszą na co dzień żyć. W trakcie „prezentacji” kamienicy od środka, pracownica biznesmena dostaje ataku paniki. Biznesmen robi się coraz bardziej stanowczy i żąda uwolnienia. Początkowo zgodni mieszkańcy, dzielą się na dwa obozy; jedni chcą przetrzymać biznesmena do momentu aż na miejscu nie zjawią się inne media, drudzy żądają uwolnienia mężczyzny, który kusi mieszkańców obietnicami odszkodowań i mieszkań zastępczych.

W międzyczasie w akcję wchodzi również żona Matysa, na którą Matys wpada przypadkiem. Żona wraz z córkami wygląda jakby miała zaraz wyjechać w dłuższą podróż. Zszokowany tym widokiem Matys, zarządza barykadę budynku. Po niedługim czasie, na miejsce przyjeżdża policja, nawołująca do otwarcia drzwi i uwolnienia przetrzymywanych ludzi. Konflikt narasta pomiędzy poszczególnymi mieszkańcami jak i małżeństwem Matysów. Żona Matysa odbiera kolejne telefony, w których informuje, że zrobiła już wszystko, o co tajemniczy rozmówcy ją prosili i nic więcej nie będzie dla nich robić. Jednak pod wpływem szantażu, Matysowa robi wszystko, żeby biznesmen wraz z pracownicą zostali uwolnieni. Zawija spisek przeciwko swojemu mężowi, namawiając coraz większą liczbę mieszkańców, żeby przeszli na jej stronę i uwolnili biznesmena. Narastająca atmosfera klinczu, prowadzi do tragicznego finału oraz ujawnienia niespotykanej korupcji na styku władzy i wielkiego biznesu, a także skrywanej tajemnicy w rodzinie Matysów.



Bartosz Kruhlik - rocznik 85. Urodzony w Lubsku. Absolwent Wydziału Reżyserii PWSFTviT w Łodzi. Jego krótkometrażowe filmy były wielokrotnie nagradzane na krajowych i zagranicznych festiwalach. Najważniejsze selekcje: San Sebastian IFF, Tallinn BNFF, Karlove Wary IFF, Montreal WFF, Sarajevo FF, IDFA. W 2019 roku, jego debiut fabularny "Supernova" otrzymał nagrodę za Najlepszy Debiut Reżyserski na 44. Festiwalu Filmów Fabularnych w Gdyni oraz nominacje do Polskich Nagród Filmowych „ORŁY” w czterech kategoriach, w tym za Najlepszy Film, a także nagrodę dla Najlepszego Filmu w Konkursie Polskich Filmów Fabularnych OFF CAMERA 2020. „Święte Prawo” to scenariusz jego drugiego filmu pełnometrażowego.

KONOPNICKIE

scenariusz: Marzena Podgórska

KATEGORIA FILM

Uwielbiana przez naród poetka, Maria Konopnicka, mierzy się z dramatycznym wyzwaniem: musi uwolnić się od córki, która staje się jej stalkerką.

Rok 1888. Maria Konopnicka jest słynną poetką, wpływową osobistością, kobietą władczą i ambitną. Wychowała sześcioro dzieci. Żyje sama. Jediną bliską osobą jest kucharka Urbanowa, która życzy Marii, by pojawił się ktoś "na drugą połowę tóżka" (pisarka trzyma tam książki). Maria ma ambitny cel: wyskoczyć z szufladki królowej rymu i pisać językiem mówionym, prozą. Pracuje nad tym dniami i nocami. Jej codzienność burzy niespodziewany powrót dorostej córki Heleny. Oskarżona o kradzież, porzuciła miejsce pracy i zanim znajdzie nowe - wprowadza się do Marii.

Ekstrawertyczna, beztroska hedonistka działa na nerwy lubiącej porządek, zadaniowej pisarce. Gdy okazuje się, że córka jest w ciąży i, co gorsza, nie wie z kim, świat Marii się wali. Helena nie ma żadnego planu, nie chce wyjść za mąż. Maria, wobec beztroski córki, czuje się zmuszona do podjęcia kroków, które ocalą dobre imię rodziny. Dziewczyna do porodu ma pozostać w ukryciu. Dziecko będzie oddane do mamy. Maria znajduje akuszerkę, która dyskretnie przeprowadzi proces.

Sprawa wydaje się rozwiązana, ale trudna decyzja odciska na poetce ślad: miewa halucynacje, trudności z oddychaniem i nie jest w stanie pisać. Helena dopasowuje się do planu matki i znika, ale po porodzie robi wszystko, by Marię zranić, zepsuć jej reputację, okrutnie bawi się jej kosztem. Mści się. W trudnych momentach poetkę wspiera niedawno poznana artystka: Maria Dulębianka. Żyjąca sztuką i ideami emancypacji, wesoła i utalentowana malarka staje się przyjaciółką, ale też zmysłową fascynacją Konopnickiej. Helena jest aresztowana za kradzież. Lekarze diagnozują u niej chorobę psychiczną: obsesję na punkcie matki. Kradzieże są tylko prowokacją, by zwrócić na siebie uwagę.

Trafia do szpitala psychiatrycznego, ale z niego ucieka. Nachodzi Marię nieustannie. Pisarka, kierując się zaleceniami psychiatrów, nie odpowiada na zaczepki córki, nie wpuszcza jej do domu, nie odbiera od niej listów. Zdesperowana Helena symuluje próbę samobójczą. Warszawa huczy od plotek. Gazety informują o skandalach w rodzinie Konopnickich. Maria traci pozycję wieszczki narodowej o nieposzlakowanej opinii. Zapada na afonię (nie jest w stanie mówić).

Obsesja Heleny postępuje, nasilają się zachowania agresywne. Maria i Dulębianka boją się, szukają pomocy na policji, ale są zignorowane. Pewnej nocy Helena napada na matkę i Dulębiankę z rewolwerem, szantażuje je, więzi, upokarza, terroryzuje, wreszcie do nich strzela. Przyjaciółkom cudem udaje się uciec. Maria opuszcza pałac Frascati, Warszawę i Polskę. Jest załamana, niema, słaba. Nie jest jednak sama, przy jej boku jest Dulębianka. Z dala od kraju wyzwala się z niewoli rymu i pisze nowatorskie opowiadania.



Marzena Podgórska - z wykształcenia dziennikarka. Autorka i redaktorka programów telewizyjnych i filmów dokumentalnych. Obecnie scenarzystka seriali i filmu fabularnego Wanda (faza produkcji - WFDiF).

BLIŻYN

scenariusz: Dominika Montean-Pańków

KATEGORIA FILM

Wiktor, trzydziestoparoletni mężczyzna, na zakręcie życiowym, z niejasną przeszłością, który wszystko co ma, to stary mercedes na żółtych blachach, przejeżdża pewnego lipcowego upalnego dnia przez małą miejscowość Bliżyn, na skraju lasów sosnowych, w świętokrzyskim. Skuszony słońcem odbijającym się w przepastnych wodach jeziora o tej samej

nazwie, decyduje się odpocząć u jego brzegów. Na brzegu jeziora spotyka kobietę, starszą od niego, Annę, z dorastającą córką, Wiktoria. Obie kobiety sprawiają, że zostanie dla nich w tej miejscowości na dłużej. Szukając azylu, będzie chciał zatrzymać się w ich domu i przeczekać złą passę, nie przypuszczając nawet, że w pewnym sensie, nigdy już z Bliżyna nie wyjedzie.

Anna, za dwa lata skończy 50 lat, wydawać by się mogło, że wiecie stabilne, poukładane życie dobrze zabezpieczonej po mężu aptekarzu wdowy, żyjącej dostatnio z dorastającą córką w pięknej willi pod lasem nieopodal Bliżyna. Spotkanie z Wiktorem, przybyszem znikąd, który z łatwością adaptuje się do otoczenia, niczym kameleon przybierając odpowiednie barwy, zmieni jej życie o 180 stopni. Wiktor rozkocha w sobie Annę, kobietę praktyczną, ale wewnętrznie kruchą i wrażliwą oraz podbije serce jej córki, nastolatki. Wydawać by się mogło, że teraz nic nie stoi na przeszkodzie, aby na dobre ustawił się w życiu, wchodząc do zamożnej rodziny, gdzie z łatwością zajmie miejsce po zmarłym mężu i ojcu. Ma szansę wreszcie stanąć na nogi, szybko i bezproblemowo układając sobie życie od nowa.

Ta nowo poskładana wakacyjna rodzina czyli Anna, jej córka Wiktoria, oraz Wiktor – obcy, który przypadkowo zawitał do miasteczka Anny i Wiktorii w wakacje, przygotowują imprezę urodzinową Wiktorii, jej „osiemnastkę”, która ma być początkiem wejścia Wiktorii w dorosłość. Ale Wiktoria wejdzie w dorosłość nie dzięki hucznej imprezie, gdzie wreszcie zdmuchnie swoje 18 świeczek, co uprawni ją do posiadania dowodu osobistego, ale dzięki temu, co stanie się tej nocy po imprezie. Wiktoria w ciągu tego lata, a właściwie w ciągu jednej nocy, stanie się dorosła, nie z powodu metryki, ale odkrywając pewną prawdę o ludziach, o miłości i o swojej matce, co zakończy jej dziecięcą beztroskę i ufność w to, co przyniesie los.

Jak bohaterka słynnej powieści „Witaj smutku” Francois Sagan pozna pewien wyrafinowany smak smutku dorosłości, który już zostanie z nią na zawsze. Trójkątk Anny, Wiktora i Wiktorii czeka rozpad, choć każda z tych osób, będzie chciała zrobić wszystko, aby to, co zaczęło się w to piękne lato, trwało dłużej. Niestety ludzie są nieprzewidywalni, a przypadek lubi pokrzyżować los ludzki. O Wiktora upomną się jego dawni znajomi, z którymi wcześniej zadart i którym nie oddał pieniędzy, a oni nie chcą dać za wygraną. Wiktor zniknie z Bliżyna i z życia obydwu kobiet tak, jak się w nim pojawił: nagle i bez śladu, pozostawiając rzeczywistość tak, jakby go tam nigdy nie było. To, co miało być jedynie wakacyjną przygodą, krótkim przystankiem w podróży Wiktora, stało się jej końcem. Wiktor spotkał swój los w Bliżynie.



Dominika Montean-Pańków - reżyserka i scenarzystka. Absolwentka filologii angielskiej na Uniwersytecie Jagiellońskim oraz reżyserii w Szkole Filmowej im. K. Kieślowskiego w Katowicach. Doktorantka na Wydziale Reżyserii Państwowej Wyższej Szkoły Filmowej, Telewizyjnej i Teatralnej w Łodzi. Autorka wielu krótkich metraży, dokumentów oraz teatru telewizyjnego. Jej najnowsze filmy to pełnometrażowy dokument „Głos” (główna nagroda Złoty Alexander na Międzynarodowym Festiwalu Filmowym w Salonikach w 2023) oraz debiut fabularny „Skrzyżowanie” (rok produkcji 2024) za którego scenariusz została nagrodzona w Konkursie Scenariuszowym SCRIPT PRO Nagrodą Stowarzyszenia Autorów ZaiKS w 2022 roku. Po raz drugi w finale Konkursu Scenariuszowego SCRIPT PRO ze scenariuszem „Bliżyn”.

DŁUGA PRZERWA

scenariusz: Jan Saczek

KATEGORIA FILM 15 MINUT

Ania, młoda nauczycielka w szkole podstawowej, musi znaleźć telefon ucznia, któremu przypadkowo wysłała swoje nagie zdjęcie.

Ania, młoda nauczycielka w szkole podstawowej, w trakcie sextingu z wuefistą przypadkowo wysyła swoje nagie zdjęcie do jednego z uczniów, który się w niej podkochuje. Ania nie wie kto dostał wiadomość. Aby ratować karierę i twarz, rozpoczyna poszukiwania tajemniczego adoratora. W ostatecznym akcie desperacji, aby namierzyć ucznia, dzwoni do niego w trakcie apelu. Po zniszczeniu dowodów – telefonu chłopca, Ania otrzymuje stos laurek walentynkowych. Na wszystkich narysowane są sugestywne obrazki. Okazuje się, że cała szkoła wie o incydencie.



Jan Saczek - absolwent Wiedzy o Filmie i Kulturze Audiowizualnej na Uniwersytecie Gdańskim, montażysta na kanale czvjnik 2.0 w serwisie YouTube, student reżyserii w Szkole Filmowej im. Krzysztofa Kieślowskiego w Katowicach.

GŁUSZA

scenariusz: Kacper Sędzielewski

KATEGORIA FILM 15 MINUT

Szukając rozrywki i szybkich pieniędzy 14 letni Mateusz i jego 9 letni, niestyszający brat Filip wjeżdżają rowerami pod koła samochodów na przejściach dla pieszych pozorując wypadki. Podczas kolejnej akcji wymuszenia Filip zostaje ranny. Świat braci legnie w gruzach, a Mateusz staje w obliczu konfrontacji z ojcem - policjantem kryminalnym, który ponad wszystko ceni sobie dojsście do prawdy. Chłopiec musi podjąć decyzję, czy przyznać się do winy, czy obarczyć nią niewinnego kierowcę.

14 letni Mateusz razem ze swoim 9 letnim, niestyszającym bratem Filipem zbierają pieniądze na najmodniejsze, absurdalnie drogie buty. Ich sposobem na zarobek jest wymuszanie pieniędzy wjeżdżając pod koła samochodów na pasach. Podczas akcji, Filip kradnie portfel kierowcy samochodu. Mateusz w obawie o konsekwencje kradzieży, próbuje odzyskać portfel od Filipa. Dochodzi do kłótni, w której Mateusz odreagowuje frustrację raniąc Filipa. Mateusz chce wynagrodzić krzywdę bratu i kupić mu wymarzone buty, jednak pieniędzy z wyłudzeń jest za mało.

Podczas kolejnej akcji Filip wpada pod koła SUV-a, którym podróżuje młoda rodzina z małym dzieckiem. Szpital. Mateusz w towarzystwie dwóch policjantów dowiadyuje się, że Filip przeżyje. Jednym z policjantów okazuje się być ojciec chłopców Andrzej, który zaczyna przesłuchiwać swojego syna. Mimo sprzecznej z zeznaniami kierowcy wersji wydarzeń, Mateusz nie przyznaje się do niczego. Andrzej zaczyna być agresywny, czemu sprzeciw daje Piotrek - partner zawodowy Andrzeja. Piotrek chce zabrać Mateusza do domu. Andrzej ma jednak inne plany i zabiera Mateusza do całonocnej knajpy.

Nad talerzem z deserem, Andrzej wyznaje Mateuszowi prawdę o matce chłopców, która wyjechała za granicę. Okazuje się, że matka chłopców porzuciła rodzinę i do nich nie wróci. Przyznanie synowi, że zostali porzuceni sprawia, że Andrzej czuje się upokorzony. Wyżywa się na pracownicy knajpy, obrzucając ją obelgami z powodu błażostki. W drodze do domu Mateusz próbuje zadzwonić się do matki. Andrzej chce pomóc synowi, ale telefon matki milczy. Samochód zatrzymuje się pod domem Kierowcy z wypadku. Andrzej chce skonfrontować Mateusza z Kierowcą, ale nikogo nie ma w domu. Andrzej nie daje za wygraną i chce poczekać na powrót Kierowcy. Mateusz uświadamiając sobie, że nie ma wyjścia, przyznaje się do wszystkiego. Andrzej przestaje słuchać syna, kiedy pod domem pojawia się Kierowca. Mateusz próbuje odwieźć

Andrzeja od zemsty, ale on jest głuchy na prośby syna. Andrzej idzie do domu kierowcy zostawiając Mateusza samego. Mateusz słysząc agresywne dobijanie się do drzwi zastania uszy dłońmi. Cisza.



Kacper Sędziewski – urodzony w 1988 r. Absolwent Realizacji Obrazu Filmowego, Telewizyjnego i Fotografii w Szkole Filmowej im. Krzysztofa Kieślowskiego Uniwersytetu Śląskiego w Katowicach. Autor zdjęć do fabularnych i dokumentalnych filmów krótkometrażowych i teledysków. Filmy, w których był autorem zdjęć, zdobywały nagrody na festiwalach w Polsce i za granicą. Dwukrotnie nominowany do Złotej Kijanki na Festiwalach: Camerimage 2013 za zdjęcia do filmu „Zabicie Ciotki” oraz Camerimage 2016 za zdjęcia do filmu „Powrót”. Nominowany do Nagrody Polskiego Kina Niezależnego im. Jana Machulskiego w kategorii zdjęcia za film „Powrót”. Wideoklipy do których realizował zdjęcia były nominowane do wielu nagród (m. in. Grand Video Awards w kategorii Wideoklip - Bass Astral - Before I Died 2021; Organek - Samoloty 2022). Ukończył kurs Studio Prób 2021/2022 Szkoły Wajdy z tekstem do filmu krótkometrażowego „Szczeniak” a.k.a „Splot”. Stypendysta Fundacji Kyoto - Kraków Andrzeja Wajdy i Krystyny Zachwatowicz - Stypendium im. Andrzeja Wajdy 2021/2022.

PORTRET SIOSTRY

Scenariusz: Filip Szarliński

KATEGORIA FILM 15 MINUT

W domu Magdy trwa czas żałoby po śmierci jej starszej siostry, Alicji. Matka i ojciec próbując poradzić sobie ze stratą, zmagają się z żalem i wspomnieniami. Magda staje przed trudnym zadaniem znalezienia właściwego zdjęcia siostry na pogrzeb. W trakcie przeglądania zdjęć na laptopie Alicji, odkrywa folder z erotycznymi fotografiami siostry pod pseudonimem "Luna".

Zszokowana i zaniepokojona, Magda zostaje uwikłana w rozmowy na aplikacji erotycznej jako "Luna", udając swoją zmarłą siostrę. W końcu, przepętiona bólem i dezorientacją, Magda podejmuje desperacką decyzję, aby przy pomocy technologii deep fake dać video pokaz na żywo wcielając się w postać Luny. W końcowej scenie rodzice patrzą na zdjęcie Alicji, nieświadomi, że przed nimi stoi tylko obraz stworzony przez Magdę, co podkreśla ich niezdolność do zrozumienia i zaakceptowania prawdy o śmierci córki. Scenariusz porusza tematy związane z utratą, żalem, tęsknotą i dezorientacją emocjonalną, oraz niemożnością komunikacji ukazując przy tym ryzyko, jakie niesie za sobą świat wirtualny i fałszywa tożsamość online.



Filip Szarliński (1992) absolwent Państwowej Wyższej Szkoły Filmowej w Łodzi. Zawodowo zajmuje się pracą w pionie reżyserskim i scenograficznym. Wyróżniony na konkursie Script Fiesta oraz Kino w trampkach. W twórczości szuka tematów związanych z indywidualną percepcją i samotnością. Czas wolny spędza na pisaniu oraz przebywaniu nad wodą

POWIADOMIENIE

Scenariusz: Tomasz Kamiński, Tomasz Sikora

KATEGORIA FILM 15 MINUT

To film w jednym ujęciu, który rozgrywa się w całości w policyjnym radiowozie jadącym przez duże miasto. Para funkcjonariuszy, Daniel (30 l.) i Justyna (27 l.), za kilkanaście minut powiadomi rodziców nastolatki o jej śmierci w tragicznym wypadku. Dla obojga to wyjątkowo stresująca sytuacja, ponieważ robią to po raz pierwszy. Mimo, że posiadają instrukcje, które opisują sposób zachowania policjantów podczas takiego zdarzenia, obawiają się reakcji rodziców. Nie są pewni czy teoretyczna wiedza wystarczy im do tego, żeby stanąć na wysokości zadania i udzielić wsparcia osobom, które prawdopodobnie znajdą się w szoku.

Daniel jest zwolennikiem ścisłego trzymania się instrukcji, ale Justyna uważa, że powinni wykroczyć poza nią i podejść do swojej misji z większą empatią i zaangażowaniem. W trakcie rozmowy oboje konfrontują się z lękami związanymi z troską o los swoich najbliższych, a także z faktem nieuchronności ich własnej śmierci. To również okazja do postawienia pytań, na które nie ma łatwych odpowiedzi: o sens życia po stracie dziecka czy o zdolność do akceptacji przemijania i przygotowania się na odejście swoich własnych rodziców.

Daniel i Justyna rejestrują także zmiany w polskiej obyczajowości, związanej z okresem żałoby oraz sposobem pochówku. Daniel jest zwolennikiem tradycyjnych form celebrowania pogrzebów, które według niego pozwalają rodzinie na przeżycie we właściwy sposób cyklu żałoby, a potem na powrót do normalnego życia. Justyna przeciwnie, dla niej kremacja czy brak kwiatów na pogrzebie nie są objawem złamania żałobnego tabu, ale dostosowaniem formy pożegnania do zmieniającego się świata. Zbliżając się do osiedla, na którym mieszkają rodzice zmarłej nastolatki, Daniel nie wytrzymuje narastającego napięcia i doprowadza do konfliktu z Justyną. Zarzuca jej niedozwoloną próbę ingerencji w obowiązującą procedurę. Justyna ustępuje, ale Daniel wcale nie czuje się wygrany: wie, że za chwilę czeka ich prawdziwa chwila próby...



Tomasz Kamiński - Scenarzysta filmów fabularnych i seriali oraz reżyser filmów dokumentalnych. Dwukrotny zwycięzca konkursu scenariuszowego „Trzy Korony-Małopolska Nagroda Filmowa” oraz uczestnik programu Canal+ Series Lab. Współpracował z Canal+, TVN i TVP. Absolwent filmoznawstwa na Uniwersytecie Jagiellońskim.

Tomasz Sikora - Absolwent Szkoły Filmowej Uniwersytetu Śląskiego w Katowicach. Scenarzysta i reżyser krótkometrażowych filmów fabularnych i dokumentalnych oraz wykładowca w Krakowskiej Szkole Filmowej im. Wojciecha Jerzego Hasa.

RACZKI

scenariusz: Dominika Stachowiak

KATEGORIA FILM 15 MINUT

Mąż i Żona siedzą zestresowani w szpitalnej poczekalni. Z ich rozmowy wynika, że czekają na wyniki Żony – ma ona guza w piersi. Bohaterka jest zirytowana wiecznie powtarzającymi się pytaniami męża o jej samopoczucie. Mąż nie wierzy, że jego małżonka zamiast martwić się swoim stanem zdrowia, przejmując się studiami córki lub remontem kuchni. Bohaterka uparcie twierdzi, że nie ma zamiaru myśleć o tym po śmierci.

Rozwściecza tym bohatera, który zarzeka się, że nikt tu nie będzie umierał, a jeżeli już, to on umrze pierwszy. Ich sprzeczkę przerywa otwarcie się drzwi do gabinetu. W drzwiach pojawia się pielęgniarka, która informuje ich, że mają jeszcze chwilę poczekać, po czym zamyka drzwi. Małżeństwo nadal czeka, coraz bardziej nie umiejąc ukryć swojego stresu. Nagle są świadkami wybiegającej z sąsiedniego gabinetu młodej zaptakanej kobiety. Żona jest poruszona tą sceną. Z przejęcia upuszcza kubeczek z wodą. Małżeństwo razem ściera płyn z podłogi. Po sprzątnięciu ich uwagę przykuwa inna woda – deszcz. Ciut spokojniej dyskutują o opadzie atmosferycznym. Mąż, po zapewnieniu, że zamknął okno w samochodzie, informuje Żonę, że kupił jej ulubione cukierki. Mężczyzna nie może przypomnieć sobie nazwy. Kobieta go wyręcza. Jej ulubione cukierki to Raczki. Żona po cichu zaczyna się śmiać. Po chwili oboje śmieją się tak, że trudno stwierdzić, czy to śmiech czy płacz. Sytuację przerywa ponowne otwarcie się drzwi gabinetu. Żona wchodzi do środka. Na parkingu przed szpitalem widać samochód z wyraźnie uchyloną szybą.



Dominika Stachowiak – studentka V roku Filmoznawstwa i Kultury Mediów na Uniwersytecie im. Adama Mickiewicza w Poznaniu. Współtwórczyni programu „Filmoznawcy z wyboru” emitowanego w Radiu Afera. Finalistka Ogólnopolskiego Konkursu Scenariuszowego SCRIPT PRO 2023. Na co dzień pracuje w Kinie Muza w Poznaniu, gdzie między innymi jest prelegentką Dyskusyjnego Klubu Filmowego oraz Nowych Horyzontów Edukacji Filmowej.

KRÓTKI FILM O SAMOTNOŚCI

Scenariusz: Piotr Szymanek

KATEGORIA FILM 15 MINUT

70-letnia wdowa wszczyna śledztwo w sprawie znicza, który od lat ktoś zostawia na grobie jej męża.

Sporowokowana przez córkę 70-letnia WANDA postanawia sprawdzić kto zostawia na grobie jej męża znicze w kształcie serca. Rozpoczyna śledztwo, które prowadzi ją w zaskakującym kierunku, ujawniając to jak niewiele wiedziała o najbliższej osobie, a przy tym - pomoże uwolnić stłamszone emocje i płacz, na który kobieta nigdy sobie dotąd nie pozwoliła. Konfrontacja z prawdą przynosi niezwykły efekt i być może zakończy etap dojmującej samotności, który towarzyszył kobiecie.

ROZMOWA

scenariusz: **Piotr Szymanek**

KATEGORIA FILM 15 MINUT

Konsultacja psychiatryczna - lekarka dostaje niepokojący telefon od pacjentki, która jest gotowa zrobić krzywdę sobie i swojemu dziecku. Zaczyna się walka z czasem.

Psychiatra udzielająca konsultacji online odbiera połączenie od młodej dziewczyny, która zażyła śmiertelną dawkę leków. Terapeutka szybko ustala, że oprócz dziewczyny w mieszkaniu jest niemowlę, które gdy nastolatka umrze - zostanie bez szans na przeżycie. Choć nastolatka zarzeka się, że nie chce żadnej pomocy - lekarka domyśla się, że telefon jest krzykiem o pomoc dziewczyny pogrążonej w samotności i poporodowej depresji. Rozpoczyna się walka z czasem o zaufanie, w czasie której terapeutka skonfrontuje się z własną, nieprzepracowaną przeszłością.



Piotr Szymanek - ukończył Państwową Wyższą Szkołę Filmową w Łodzi oraz Torino Film Lab. Dwukrotny laureat nagrody Orzeł za serial *Wataha (The Pack)* którego był headwiterem. Współtwórca serialu *Odwilz* HBO Europe. Jest jednym z założycieli Gildii Scenarzystów Polskich. Od 2020 do 2023 roku był Dyrektorem Narracji w jednej z największych światowych firm gamedeveloperskich Techland.